

Administration du Budget et du Contrôle des Dépenses
Nominations

Par arrêté royal du 27 mai 1981, les agents désignés ci-après sont nommés au grade repris en regard de leur nom :

Grade

Graad

Administratie van de Begroting en de Controle op de Uitgaven
Benoemingen

Bij koninklijk besluit van 27 mei 1981 worden de hiernavermelde personeelsleden benoemd tot de graad vermeld tegenover hun naam :

Nouveau grade

Nieuwe graad

— à partir du 1er février 1981 :

MM. :

De heren :

Boddaert, V.J.J.F.

Van De Sype, R.L.I.

Mme /Mevr. Bauwens, M.J.C.

M./De heer Delheusy, E.J.Gh.

premier conseiller
eerste adviseur
conseiller
adviseur
réviseur du budget
begrotingsrevisor
conseiller adjoint
adjunct-adviseur

inspecteur général
inspecteur-generaal
premier conseiller
eerste adviseur
conseiller
adviseur
réviseur du budget
begrotingsrevisor

— à partir du 1er avril 1981 :

M./De heer Vanparys, P.V.R.

secrétaire d'administra-
tion
bestuurssecretaris

— met ingang van 1 februari 1981 :

conseiller adjoint
adjunct-adviseur

AVIS OFFICIELS — OFFICIËLE BERICHTEN

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

15 JUNI 1981. — Omzendbrief betreffende de infrastructuuruitrustingen bedoeld in artikel 80 van de Huisvestingscode en het koninklijk besluit van 30 maart 1981 (« Belgisch Staatsblad » van 24 april 1981). — Vlaamse Gewest

Aan :

- de heren Provinciegouverneurs;
- de gemeentebesturen;
- de verenigingen van gemeenten;
- de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- de verenigingen van openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de door haar erkende vennootschappen;
- de Nationale Landmaatschappij en de door haar erkende vennootschappen;
- al de besturen en instellingen bedoeld in artikel 80 van de Huisvestingscode,

voor zover deze bevoegdheid hebben in het Vlaamse Gewest.

In het Belgisch Staatsblad van 24 april 1981 is het koninklijk besluit van 30 maart 1981 gepubliceerd betreffende de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest in de kosten van de infrastructuurwerken bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode.

De beschikkingen welke specifiek betrekking hebben op de infrastructuuruitrustingen in de woonkernen zijn opgenomen onder de artikels 3 tot en met 9, 15 en 16 van genoemd besluit. Bovendien beperkt artikel 1 de toepassing van het besluit tot het grondgebied van het Vlaamse Gewest; artikel 2 verklaart enkele benamingen en artikel 18 stelt dat met ingang van 1 maart 1981 het besluit uitwerking heeft.

Omtrent de draagwijdte en de regelen voor de toepassing van de bepalingen, opgenomen in genoemde artikels geef ik hieronder een nadere omschrijving en toelichting. Artikels 10 tot en met 14 worden in een afzonderlijke omzendbrief behandeld.

1. Artikel 1.

Dat de toepassing van het besluit beperkt is tot het Vlaamse Gewest volgt uit de wetten tot hervorming der instellingen.

2. Artikel 2.

2.1. « Woonkern ». Onder de gemeenschappelijke installaties, voorzieningen en gebouwen die van de woonkern deel uitmaken worden enkel deze verstaan die van collectieve aard zijn en op sociaal en/of op cultureel gebied geheel of gedeeltelijk de woonkernbelangen ten goede komen.

2.2. « Het Bestuur ». Let op; verder in de tekst van het koninklijk besluit is nog sprake van het bestuur of de besturen en/of de instelling(en), bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode. Enkel het Bestuur geschreven met hoofdletter staat voor de administratie die bevoegd is voor de infrastructuuruitrustingen (*). In het tweede lid van artikel 9, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 1981, werd het bestuur foutief met een hoofdletter geschreven. Een erratum verscheen in het Belgisch Staatsblad van 12 mei 1981. Ook in onderhavige omzendbrief is het onderscheid aangegeven door het woord geschreven met of zonder hoofdletter.

(*) Het Bestuur van de gesubsidieerde werken, dienst infrastructuurwerken, p/a Residence Palace, Beiaardblok, Wetstraat 155, 1040 Brussel.

3. Artikel 3, § 1.

Artikel 3 stelt in § 1 drie essentiële beperkingen vast nl.:

1° De gronden, waarop of waarin de infrastructuuruitrustingen slechts mogen uitgevoerd worden, dienen vrij van gelijk welke last te zijn;

2° Zij moeten ofwel reeds tot het openbaar domein van de gemeente behoren, ofwel vatbaar zijn om daarin ingelijfd te worden;

3° Zij moeten bovendien bestemd en strikt noodzakelijk zijn voor de bruikbaarheid van de woonkern.

Deze drie eisen wil ik als volgt verduidelijken.

3.1. Met vrij van gelijk welke «last» wordt bedoeld dat bij de verwerving van de gronden, in der minne of gerechtelijk, alle erfdiensbaarheden, pachtvergoedingen, huurvergoedingen, enz., opgeheven zijn.

Aldvoren tot de aanbesteding van de infrastructuuruitrustingen kan besloten worden zullen de besturen en instellingen, zoals bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode, aan het Bestuur officiële documenten voorleggen waaruit zal blijken dat de gronden vrij van gelijk welke last zijn.

3.2. De grenzen, waarbinnen de infrastructuuruitrustingen zullen uitgevoerd worden, dienen te worden vastgelegd tijdens de tweede algemene vergadering zoals deze is voorgeschreven in de richtlijn nr. SW/PROC.B/A1-4CR/DC van 2 februari 1981 (zie onder 13.1.). Zij worden aangebracht op het inplantingsplan van de woonkern of op het verkavelingsplan.

De bouwvrije stroken tussen de weg en de bouwlijn van de woningen inclusief de particuliere voortuinen en de toegangen tot de woningen en de garages, zijn niet vatbaar om ingelijfd te worden in het openbaar domein.

3.3. Bij de beoordeling of de voorgestelde infrastructuuruitrustingen wel bestemd en strikt noodzakelijk zijn voor de bruikbaarheid van de woonkern, zal het Bestuur eveneens oog hebben voor de economie van de voorgestelde werken. De kostprijs per woongelegenheid dient binnen redelijke maar ook zuinige perken te worden gehouden. Het Bestuur is bevoegd om dit te beoordelen.

4. Artikel 3, § 2.

Met geschiktmaken van wat als de wegnutrusting wordt omschreven is wel degelijk bedoeld het bruikbaar maken van de aan te leggen of bestaande uitrusting. Het bouwrijp maken van de grond wordt door het Vlaamse Gewest niet ten laste genomen noch betoelaagd.

4.1. Parkeerplaatsen worden enkel ten laste genomen of betoelaagd daar waar concentraties van voertuigen mogen verwacht worden.

4.2. Met vaste constructies binnen de circulatieruimten worden deze bedoeld welke inherent zijn aan de weg en een functie vervullen van wegondersteuning of van geleiding en/of remming van het verkeer.

5. Artikel 3, § 3.

Ook hier betekent geschiktmaken het bruikbaar maken (zie onder 4).

Dat het rioolnet moet kaderen in het totaal rioleringsplan (T.R.P.) van de gemeente is een gegeven dat past in het beleid ten aanzien van de waterzuiveringsproblematiek in het Vlaamse Gewest. De richtlijnen welke terzake gelden voor de betoelaging van de gemeentewerken zijn hier eveneens van toepassing.

Allerhande, voorlopige oplossingen, die de uiteindelijke aanleg van het gemeentelijk rioolnet volgens het T.R.P. zouden belemmeren, zijn niet toegelaten.

5.1. Onder a) worden de waterafvoerbepalingen beperkt tot het dichtsbijzijnde lozingspunt. Bedoeld wordt dat de rioleringswerken ook buiten de woonkern zullen doorgetrokken worden, zoals deze zijn voorzien, of zullen opgenomen worden in het T.R.P., en dit tot aan de aansluiting in de bestaande riolering, voor zover deze het bijkomend debiet kan opnemen, ofwel tot aan de dichtsbijzijnde overstort, pomput, enz.

5.2. De huisaansluitingen zijn voorzien onder b). Ze worden ten laste genomen of betoelaagd binnen de grenzen zoals deze worden vastgelegd tijdens de tweede algemene vergadering bedoeld onder 3.2. Eventuele verzamelpunten zijn hierin niet begrepen.

6. Artikel 3, § 4.

De tenlastenneming of betoelaging van de openbare verlichting in de woonkern is nieuw en komt slechts in aanmerking met ingang van de datum waarop het koninklijk besluit uitwerking heeft (d.i. 1 maart 1981).

In de praktijk zullen deze werken meestal betoelaagd worden.

Inzake de procedure voor de betoelaging dient de vaste belofte, houdende o.m. de vastlegging van de kredieten, de gunning van het werk vooraf te gaan.

Openbare verlichtingswerken, reeds uitgevoerd, in uitvoering of gegund, zonder voorafgaande vaste belofte van mijnentwege kunnen niet in aanmerking genomen worden. Aanvragen hiertoe kunnen geen gunstig gevolg krijgen (zie onder 9).

6.1. Bovendien wens ik te benadrukken dat het gaat om de uitbreiding van het algemeen openbaar verlichtingsnet ten behoeve van de woonkern en verwijs ik hierbij naar de wettelijke bepalingen welke de gemeenten belasten met de zorg voor de openbare verlichting van de openbare wegen. De gemeente dient derhalve betrokken te worden in ieder stadium van de planning en uitvoering van deze werken.

7. Artikel 3, § 5.

De tenlastenneming of betoelaging van het watervoorzieningsnet gebeurt op analoge wijze als voor de openbare verlichting (zie alinea 3, onder 6).

8. Artikel 3, § 6.

Met de gemeenschappelijke omtrek der woningen wordt bedoeld zones rond appartementsgebouwen, groene ruimten en laanbeplantingen in de woonkern. De werken behelzen de groenaanleg met bijkomende verhardingen (o.m. voet- en wandelpaden) alsook bijkomende bouwwerken of vaste constructies van plant-, water- en speelvakken.

8.1. Hier wens ik te beklemtonen dat de gemeente voorafgaandelijk om haar schriftelijke instemming met de werken moet worden verzocht, ervan uitgaande dat zij na de definitieve oplevering ook de last voor het onderhoud en de instandhouding van deze verwezenlijkingen zal dragen (zie ook onder 14).

9. Artikel 4, § 2.

Het tweede lid van deze paragraaf is van dwingende aard. De tekst is duidelijk en het Bestuur zal erover waken dat in deze geen toegevingen of afwijkingen gedoojd worden. Het Rekenhof verzet zich trouwens tegen de uitkering van elke toelage welke aan deze gestelde voorwaarden niet voldoet.

10. Artikel 5.

De betaling van de werken wordt voorzien op de begroting van het Vlaamse Gewest. Binnen de perken van de begrotingskredieten (zie artikel 4) kunnen de kosten van de werken op twee manieren gedragen worden:

a) Het Vlaamse Gewest neemt de kosten ten laste. Het Bestuur treedt als opdrachtgever op. In voorkomend geval zullen de werken ook die insluiten welke andere gemeenschappelijke en/of particuliere belangen ten goede komen. In toepassing van artikel 16 van de wet op de overheidsopdrachten duiden de andere openbare diensten het Bestuur aan om in hun gezamenlijke naam bij de gunning en de uitvoering van de opdracht op te treden.

b) Het Vlaamse Gewest verleent een toelage. Het bestuur of de instelling, bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode, treedt op als opdrachtgever. Het dossier der werken dient dan in twee fasen en telkens in drievoud ter goedkeuring aan het Bestuur te worden overgemaakt.

1° Voorafgaan aan de principiële belofte van toelage omvat het dossier:

- een ontwerp-bestek met bijbehorende tekeningen;
- een gedetailleerde raming;

- de beslissing waarbij de opdrachtgever voornoemde documenten goedkeurt;
 - een aanvraag om betoelaging;
 - de officiële documenten zoals voorzien onder 3.1.;
 - de schriftelijke instemming van de gemeente zoals voorzien onder 8.1.;
- 2° Na de aanbesteding, met het oog op de vaste belofte van toelage, omvat het dossier :
- het bestek en de tekeningen die als basis gediend hebben voor de aanbesteding;
 - de aangepaste raming opgemaakt vóór de aanbesteding;
 - het proces-verbaal van opening der inschrijvingen;
 - het verslag van de ontwerper;
 - eventueel het verslag van de voorgedijverheid;
 - een met redenen omklede beraadslaging van de opdrachtgever waarbij de aannemer wordt aangeduid;
 - de voorgestelde inschrijving met bijlagen;
 - tevens (maar dan in enkelvoud) al de andere ingediende inschrijvingen met bijlagen.

Wat betreft de aanduiding van een ontwerp bureau zie onder 11.

- 10.1. De criteria, enerzijds, voor de evenredige verdeling van de tenlasteneming of van de toelagen en, anderzijds, de modaliteiten voor de uitbetaling van de toelagen heb ik vastgelegd in het ministerieel besluit van heden (respectievelijk in artikel 1 en 2 (*)).

Dit besluit wordt samen met onderhavige omzendbrief gepubliceerd.

Ik vestig vooral de aandacht van de belanghebbenden op het indienen van de documenten in de vereiste vorm, ten einde de uitkering van de toelagen vlot te kunnen verzekeren. Tevens wens ik hier aan toe te voegen dat het vereffenen van de verschuldigde sommen aan de aannemers, leveranciers en ontwerpers niet afhankelijk mag gesteld worden van de uitbetaling van de toelagen. De opdrachtgever, en niet de subsidiërende overheid, dient daar binnen de vastgestelde termijnen voor in te staan.

11. Artikel 6.

Gelet op het feit dat de infrastructuuruitrustingen slechts mogen uitgevoerd worden op of in gronden die ofwel reeds tot het openbaar domein van de gemeenten behoren ofwel vatbaar zijn om daarin ingelijfd te worden, heb ik besloten dat het voorstel tot aanstelling van een ontwerper, ongeacht of het Bestuur al of niet als opdrachtgever zal optreden moet uitgaan van het gemeentebestuur, dat zich evenwel kan beraden bij het bestuur of instelling, bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode. Het voorstel zal mij worden overgelegd door het Bestuur samen met zijn oordeel omtrent de geschiktheid van de voorgestelde kandidaat.

Mijn beslissing zal door het Bestuur worden medegedeeld aan al de betrokken instanties waarbij het tevens zal laten weten of het al dan niet zelf als opdrachtgever zal optreden. De instantie welke als opdrachtgever zal optreden sluit een contract af met de ontwerper.

Het Bestuur zal geïnformeerd worden over de aanstelling van ontwerpers, gebeurd vóór de publikatie van deze omzendbrief. Deze inlichting dient medegedeeld te worden uiterlijk één maand na de datum van onderhavige omzendbrief.

- 11.1. In het contract met de ontwerper zijn de wederzijdse verplichtingen opgenomen zoals bepaald in lid 2 van artikel 6. Het Bestuur beschikt over een type-contract dat als model kan dienen en op aanvraag wordt toegestuurd.

12. Artikel 7.

De maatschappijen, bedoeld in artikel 7, zijn voor hun opdracht onderworpen aan dezelfde regelen, vastgelegd in het koninklijk besluit en in onderhavige omzendbrief ten behoeve van de besturen en instellingen, zoals bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode. Voorstellen tot afwijkingen zullen door het Bestuur worden beoordeeld.

13. Artikel 9.

- 13.1. De in artikel 9, eerste lid voorgeschreven maatregelen zijn vervat in de richtlijn van 2 februari 1981, door mijn collega Staatssecretaris, bevoegd voor de ruimtelijke ordening uitge-

vaardigd voor de behandeling van aanvragen betreffende de sociale huisvesting in de zin van artikel 80 van de Huisvestingscode (document SW/PROC.B/A1-4CR/DC).

In het ministerieel besluit van heden heb ik, onder artikel 3, deze richtlijn van toepassing gesteld voor alle woonkernen (ministerieel besluit waarvan sprake onder 10.1.).

- 13.2. Gezien verschillende instanties bij de verwezenlijking van een woonkern betrokken zijn en gezien het bestuur of de instelling die de woonkern realiseert, er alle belang bij heeft dat de volledige verwezenlijking van de woonkern zo vlot mogelijk verloopt, zal de initiatiefnemer in het vervolg vóór de coördinatie van de verschillende werken instaan (artikel 9, tweede lid), d.w.z. dat o.a. de bouwmaatschappijen voldoende gekwalificeerd personeel inzetten, om dergelijke taak te kunnen vervullen.

Ik ben ervan overtuigd, dat de meeruitgaven op personeelsgebied ruimschoots kunnen gecompenseerd worden door een minuitgave der werken, en/of het niet eisbaar stellen van allerhande schadeloosstellingen, en het eventueel verlies aan huurgelden.

Zeer dikwijls stelt het Bestuur vast dat aannemers schade toebrengen aan werken door collega's uitgevoerd. De bedoelde coördinatie moet dit trachten te voorkomen. Om in de mogelijkheid te zijn de verantwoordelijkheid van de aangerichte schade te kunnen bepalen, zal vóór aanvang van elk werk en wanneer nodig of nuttig een tegensprekelijke staat opgemaakt worden. Bij de opleveringen der werken zullen de verschillende opdrachtgevers hiervan in kennis gesteld worden om hun eventuele opmerkingen te kunnen bekend maken.

Artikel 15.

Dit artikel sluit aan bij § 8 van artikel 80 van de Huisvestingscode.

Het koninklijk besluit van 30.3.1981 bepaalt, krachtens § 9 van genoemd artikel 80, de voorwaarden met betrekking tot de toepassing van dit artikel. Een der gestelde voorwaarden is de dwingende eis dat de infrastructuuruitrustingen slechts mogen uitgevoerd worden op of in gronden die ofwel reeds tot het openbaar domein van de gemeenten behoren ofwel vatbaar zijn om daarin ingelijfd te worden (zie artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit dat ik nogmaals heb willen herhalen). In dit laatste geval acht ik het evident dat de inlijving gebeurt.

Ik heb dit ook aangehaald als de reden waarom de gemeentebesturen moeten betrokken worden bij de beoordeling en het voorstel van de ontwerpers (zie onder 11). Meer nog, de gemeente dient betrokken te worden bij ieder stadium, zeker van de planning en desgewenst ook bij de uitvoering van alle infrastructuuruitrustingen. Zodoende zal de gemeente een duidelijk inzicht hebben op wat in haar patrimonium zal ingelijfd of kan ingelijfd worden, dit ook met het oog op de latere plicht tot onderhoud en instandhouding van dit nieuw patrimonium.

Rekening houdend met wat voorafgaat en vermits bovendien de kostprijs van deze werken gedragen wordt door het Vlaamse Gewest, wens ik dat het Bestuur pas tot de uitvoering van de werken zal beslissen of zal ik slechts een vaste belofte van toelage verlenen op voorwaarde dat het Bestuur in het bezit zal zijn van een officieel document waarmee de gemeente haar akkoord betuigt met de overname van de geplande werken bij de definitieve oplevering ervan, samen met de gronden waarop of waarin de werken zullen uitgevoerd zijn (zie ook onder 8.1.).

15. Artikel 18.

In dit artikel is bepaald dat het koninklijk besluit uitwerking heeft met ingang van 1 maart 1981. Overgangsmaatregelen zijn niet van toepassing gesteld d.w.z. dat ook geen enkele bepaling van het koninklijk besluit kan terugwerken. Ik verzoek de Heren Gouverneurs beleefd de inhoud van deze omzendbrief eveneens in het Bestuursmemoriaal van hun provincie ter kennis te brengen ten behoeve van de betrokken besturen.

Brussel, 15 juni 1981.

De Vlaamse Staatssecretaris
voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting,
Mevr. H. De Backer-Van Ocken.

(*) Ministerieel besluit betreffende de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest in de kosten van de infrastructuuruitrustingen bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode.